

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Domitio. 214.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

inquam illo in huiusmodi rebus pugile, ac victore.

Sofandro. 213.

Matrimonij vinculo astrictus fuisti. Hoc autem Dominus conducibiliter, atque ad animæ utilitatem accommodatè soluit. Neque enim quicquam eorum, quæ ab eo fiunt, commodi ac lucri expers est. Quoniam igitur mundanam, ac non diuinam, solitudinem habet vitæ societas, solutus
1. Cor. 7. es ab vxore, noli quærere vxorem: ne te mulieris venenum corrumpat, ad alterum voluptatis congressum te tanquam præstigiis quibusdam illiciens, carnalesque blâditias, atque inutiles curas & suspiciones docens. Verùm ad montem nostrum, vt animæ tuæ salutem consulas, te confer.

Domitio. 214.

Non cuiusvis est, heus tu, dogmatisten agere: quandoquidem nec omnium purpuram gestare. Quocirca cum non omnes purpura vtantur, ac præsertim pauperes (vt qui alioqui Imperatoris maiestati contumeliam inferant, remque præcellentem vilem & abiectam reddant) abstineas velim ab ecclesiæ minimè congruentibus disputationibus, quæ nullam auditoribus utilitatem afferunt, verùm religionem nostram in contumeliam trahunt, infensibilesque atque infestos nobis hæreticos, non aduersum te, atque ad te accusandum & infectandum flectunt, verùm ad pietatem conuitis & maledictis incessendam extimulant. Non enim infcitiam tuam perspicunt: verùm pia doctrinæ imbecillitatem risui ac ludibrio habent.

Eusebio Episcopo. 215.

Vt ornatus studiosum elegantia vestitiū
Psal. 24. decet: ita in te illud Psalmistæ accommodè conferri potest, confundantur iniquè agentes superuacue. Patfactis enim ianuis ac quæstuum faciendorum rationibus, tu quidem hoc nomine rationes reddes, aliis autem opes aggeris, quibus quæ-

ρον πλέοντος Παύλου, τῶ γενναίως ἰστων παλαιστοῦ καὶ νικηφόρου.

Σωζάνδρω. σιγ.

Ἐχεις μὲν δεσμόν τιῶ σωφείας ἔλυσε δὲ ταύτην ὁ κλέριος συμφερόντος καὶ ψυχοφειλῶς, ἔδδεν γὰρ ἔστιν ἀκέρδης τῆς αἰτῆς ἔπειδὴ ποίνω μέμνηται ἔχει κοσμικὴν ἀλλ' ἔχει κήνη ἢ συμβίωσις, λήλυσαι ἀπὸ γυναικὸς μὴ ζητεῖ γυνῆκα, μὴ πρὸς σε ἰδὲς γυναικὸς φαρμακείῃ, πρὸς ἑτέραν ζητεῖσαν σωφείας ἢ διπαθείας, καὶ σαρκικὰς διδασκαλικολακείας, καὶ ἀνοήτους φροντίδας καὶ ὑπονοίας. ἀλλὰ σὺ ζῶν σὺ δὲ τιῶ σαυτῆ ψυχῆν πρὸς τὸ κρείτερον ὄρος.

Δομπίω. σιδ.

Οὐ πάντως ἔστιν, ὡς ἔπος, τὸ δογματίζειν, ἔπειδὴ ἔδδεν πάντες ἀλεργοφοροῦσιν. Οὐκοῦν εἰ σκείνοις ἔχει κήνηται πάντες, καὶ μάλιστα πτωχοί, ὡς εἰς τὸ κράτος ὑβελίζοντες, καὶ εἰς εὐτέλειαν τιῶ ὑπεροχῆν κατασύροντες, φείσασιν τῆς ἀσχεπῶν τῆς σκληροσίας λήρων, ἔδδεν τοῖς ἀκραταῖς κέρδος φερόντων, ἀλλ' εἰς ὑβελίαν τῆς θεροσκειας ἐλκόντων, καὶ τοὺς δυσμενεῖς ἡμῶν ἀρεσιῶτας, οὐ πρὸς σε καὶ τιῶ κατὰ σοῦ κατηγροῖαν κληνόντων, ἀλλὰ πρὸς λοιδορεῖαν τῆς εὐσεβείας ἐρεθιζόντων, οὐ γὰρ τιῶ σὴν ἀμαθίαν συνοροῦσιν, ἀλλ' σκείνης ἀσθενείας ἀδύναται καταγελοῦσιν.

Εὐσεβίω ἑπισκόπῳ. σιδ.

Ὡς φιλοκόσμη εὐσχεπεία ἱματίων, ἔγω σοι τὸ ψαλμικὸν ἐφαρμάζει, ἀχρηθῆπασαν οἱ ἀνομούτες ἀφαικῆς θύρας γὰρ καὶ τρόπος καρδῶν ὑπανοίξας, σὺ μὲν τὰς ἐπ' αἰτοῖς ἀποτίσθεις εὐθυίας, ἑτέροις δὲ Ἰησαυείξεις τοὺς πόρος, οἷς πλείονας καὶ σαυτῶ τιμω-
είας